ലൂക്കാ 15, 11-32-സ്നേഹഗാഥ

കണ്ണുകളെ ഈറനണിയിക്കുന്ന, ഹൃദയങ്ങളെ സ്പർശിക്കുന്ന സ്നേഹഗാഥയാണ് ധൂർത്തപുത്രന്റെ ഉപമ. ചരിത്രത്തിലിതുവരെയും സ്നേഹത്തെ ഇത്രയധികം ആകർഷികമായി അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന മറ്റൊരു സംഭവമില്ല. ഇതിൽ കൂടുതലൊന്നും ദൈവസ്നേഹത്തെ വർണ്ണിപ്പാനാവില്ല എന്നുള്ളതാണ് സത്യം. പിതാവിനെ നഷ്ട പ്പെടുന്ന മകനും മകനെ നഷ്ട പ്പെടുന്ന പിതാവും സ്നേഹത്തെ വർണ്ണിക്ക ക്ക യാണ ിവിടെ. മാറോടു ചേർത്തുവളർത്തിയ മകനിൽ പ്രതീക്ഷകളർപ്പിച്ച് കാത്തിരുന്ന പിതാവിന് തെറ്റി. തന്റെ മകന് എവിടെയോ ജീവിതത്തിന്റെ താളം തെറ്റി. അത് വലിയ അധപതനമായിരുന്നു....താങ്ങാനുവുന്നതിലും വലിയ അധപതനം. മകൻ നഷ്ടപ്പെട്ട പിതാവ് ഒരുപക്ഷെ പിന്നീടുള്ള രാത്രികളിൽ ഊണും ഉറക്കവും നഷ്ടപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടാകാം. ഹൃദയം പിളർക്കുന്ന വേദനയോടെ ആ പിതാവ് കാത്തിരുന്നു.... നഷ്ടപ്പെട്ടതിനെ വീണ്ടുകിട്ടുന്നതിനായി. ആരുടെയും കാത്തിരിപ്പ് വെറുതെയാകില്ലല്ലോ. എന്നെങ്കിലും ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കും.

അറിവ ില്ല യ ്മയുടെ എടുത്തുച ട്ട മാണ് ഇളയ മകനെ വീഴ്ച്ചത ്. അതുവ ഴി അവന് നഷ്ട പ്പെ ട്ട ത് സ്നേഹം ചൊരിഞ്ഞ പിതാവിന്റെ മാറിലെ ചൂടും, തളർന്നപ്പോൾ തലോടിയ കൈയ്യിലെ ചൂടും, ആശ്വാസവചസുകളും , വയറുനിറച്ചുണ്ട സുഖവുമെല്ലാം അവന് നഷ്ടമായി. അപ്പോളാണ് അവൻ പിതാവിന്റെ സ്നേഹം തിരിച്ചറിഞ്ഞത്. എന്തുമാത്രം ആഴമുള്ളതായിരുന്നു തന്റെ പിതാവിന്റെ സ്നേഹം. ആ സ്നേഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മകൾ അവനെ പശ്ചാത്താപത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നു.

ഓരോ ദൈവമക്കളും നഷ്ട്ടപ്പെടുമ്പോൾ ദൈവം എത്രമാത്രം വേദനിക്കുന്നു. ആദിമാതാപിതാക്കൾ പാപം ചെയ്തപ്പോൾ ദൈവത്തിന് വേദനിച്ചു. എന്നിട്ടും ദൈവം ക്ഷമിച്ചു. താൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത് രക്ഷിച്ച ഇസ്രായേൽ പാപം ചെയ്തപ്പോൾ ദൈവത്തിന് എന്തുമാത്രം വേദനതോന്നിയിട്ടുണ്ടാകും. എന്നിട്ടും പിതാവായ ദൈവം ക്ഷമിച്ചു. തന്റെ പുത്രനെ അയച്ച് പിതാവ് ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ചു... പക്ഷെ മനുഷ്യൻ എന്നിട്ടും ദൈവസ്നേഹം തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ല. അവരവനെ പാപിയെന്ന് മുദ്രകുത്തി കുരിശിൽ തറച്ചു. അവിടെയും പിതാവ് ക്ഷമിച്ചു.

ഇന്ന് ഞാനും നിങ്ങളും പാപം ചെയ്ത് ദൈവത്തിൽ നിന്നകന്ന് പോകു േമ്പാളും ദൈവം ക്ഷമിക്കുന്നു. കാരണം ദൈവത്തിനതേ സാധിക്കു. നഷ്ടപ്പെട്ടതിനെ വീണ്ടെടുക്കുവാനാണല്ലോ ദൈവപുത്രൻ അവതരിച്ചത്. നഷ്ട്ടപ്പെട്ടതിനെ വീണ്ടെടുക്കുവാൻ ദൈവമൊരുക്കിയിരിക്കുന്ന കരുണയുടെ സിംഹാസനമാണ് കുമ്പസാരക്കൂട്. ധൂർത്തപുത്രന്റെയും പുത്രിമാരുടെയും തിരിച്ചുവരവും കാത്ത് ദൈവം ഇന്നും കുമ്പസാരക്കൂട്ടിൽ കാത്തിരിക്കുന്നു. ചിലരതിനെ അവഹേളിക്കുന്നു. ചിലരത് ചാരിയിരിക്കാനുള്ള ഇരിപ്പിടമ ാക്കുന്നു. മറ്റുചിലർ എനിക്ക് വേണ്ടിയല്ല ഈ കുമ്പസാരക്കുടും കുമ്പസാരവുമെന്ന രീതിയിൽ തലയുയർത്തി നടക്കുന്നു.

ധൂർത്തപുത്രന്റെ ഉപമ സ്നേഹം ധൂർത്തടിക്കുന്ന പിതാവിനെയും നമ്മുക്ക് കാണിച്ച് തരുന്നുണ്ട്. ഈ സ്നേഹത്തെ കണ്ടില്ലയെന്ന് നടിച്ച് നടക്കുന്ന ആരും പിതാവിന്റെ സ്നേഹം അനുഭവിക്കില്ല. തിരിച്ചറിവുകൾ നമ്മെ നന്മയിലേക്ക് നയിക്കുന്നു. ധൂർത്തപുത്രനിൽ നാം കാണുന്ന നന്മയും ഇതുതന്നെ. അവന് തിരിച്ചറിവുണ്ടായി... തന്റെ തെറ്റുക ളെക്കുറിച്ച്... തന്റെ പിതാവിൽ നിന്നകത് അവനെ എന്തുമാത്രം നശിപ്പിച്ചുവെന്ന് അവൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. പിന്നീയ വന് തിരിഞ്ഞു നോക്കേണ്ടിവന്നില്ല. അനുഭവ വും തിരിച്ചറിവും അവനെ നയിച്ച ത് പിതാവിട രക്ഷണ ്.

1. യഥാർത്ത സ്നേഹമാണെങ്കിൽ അത് നഷ്ട്ടപ്പെടുമ്പോൾ പിതാവിനും പുത്രനും വേദനിച്ചതുപോലെ നമ്മുക്കും വേദനിക്കും.

2. അറിവില്ലായ്മകൾ നമ്മെ നാശത്തിലേക്ക് നയിച്ചേക്കാം പക്ഷെ തിരിച്ചുവരുവാൻ അവസരമുണ്ടെന്ന് തിരിച്ചറിയ ുക .

3. കരുണയോടെ കാത്തിരിക്കുന്ന പിതാവിനെയാണ് കുമ്പസാരക്കൂട്ടിൽ നാം കണ്ടുമുട്ടുക. ആ പിതാവിന്റെ സ്നേഹം കണ്ടില്ലെന്ന് നടിക്കരുത്.

4.തിരിച്ചറിവുകൾ നമ്മെ നന്മയിലേക്ക് നയിക്കണം.

ഫാ. ജോസഫ് കോയിക്കൽ

ലൂക്കാ 15, 11-32-സ്നേഹഗാഥ

കണ്ണുകളെ ഈറനണിയിക്കുന്ന, ഹൃദയങ്ങളെ സ്പർശിക്കുന്ന സ്നേഹഗാഥയാണ് ധൂർത്തപുത്രന്റെ ഉപമ. ചരിത്രത്തിലിതുവരെയും സ്നേഹത്തെ ഇത്രയധികം ആകർഷികമായി അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന മറ്റൊരു സംഭവമില്ല. ഇതിൽ കൂടുതലൊന്നും ദൈവസ്നേഹത്തെ വർണ്ണിപ്പാനാവില്ല എന്നുള്ളതാണ് സത്യം. പിതാവിനെ നഷ്ട പ്പെടുന്ന മകനും മകനെ നഷ്ട പ്പെടുന്ന പിതാവും സ്നേഹത്തെ വർണ്ണിക്ക ക്ക യാണ ിവിടെ. മാറോടു ചേർത്തുവളർത്തിയ മകനിൽ പ്രതീക്ഷകളർപ്പിച്ച് കാത്തിരുന്ന പിതാവിന് തെറ്റി. തന്റെ മകന് എവിടെയോ ജീവിതത്തിന്റെ താളം തെറ്റി. അത് വലിയ അധപതനമായിരുന്നു....താങ്ങാനുവുന്നതിലും വലിയ അധപതനം. മകൻ നഷ്ടപ്പെട്ട പിതാവ് ഒരുപക്ഷെ പിന്നീടുള്ള രാത്രികളിൽ ഊണും ഉറക്കവും നഷ്ടപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടാകാം. ഹൃദയം പിളർക്കുന്ന വേദനയോടെ ആ പിതാവ് കാത്തിരുന്നു.... നഷ്ടപ്പെട്ടതിനെ വീണ്ടുകിട്ടുന്നതിനായി. ആരുടെയും കാത്തിരിപ്പ് വെറുതെയാകില്ലല്ലോ. എന്നെങ്കിലും ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കും.

അറിവ ില്ല യ്മയുടെ എടുത്തുച ട്ട മാണ് ഇളയ മകനെ വീഴ്ച്ചത ്. അതുവ ഴി അവന് നഷ്ട പ്പെട്ട ത് സ്നേഹം ചൊരിഞ്ഞ പിതാവിന്റെ മാറിലെ ചൂടും, തളർന്നപ്പോൾ തലോടിയ കൈയ്യിലെ ചൂടും, ആശ്വാസവചസുകളും , വയറുനിറച്ചുണ്ട സുഖവുമെല്ലാം അവന് നഷ്ടമായി. അപ്പോളാണ് അവൻ പിതാവിന്റെ സ്നേഹം തിരിച്ചറിഞ്ഞത്. എന്തുമാത്രം ആഴമുള്ളതായിരുന്നു തന്റെ പിതാവിന്റെ സ്നേഹം. ആ സ്നേഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മകൾ അവനെ പശ്ചാത്താപത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നു.

ഓരോ ദൈവമക്കളും നഷ്ട്ടപ്പെടുമ്പോൾ ദൈവം എത്രമാത്രം വേദനിക്കുന്നു. ആദിമാതാപിതാക്കൾ പാപം ചെയ്തപ്പോൾ ദൈവത്തിന് വേദനിച്ചു. എന്നിട്ടും ദൈവം ക്ഷമിച്ചു. താൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത് രക്ഷിച്ച ഇസ്രായേൽ പാപം ചെയ്തപ്പോൾ ദൈവത്തിന് എന്തുമാത്രം വേദനതോന്നിയിട്ടുണ്ടാകും. എന്നിട്ടും പിതാവായ ദൈവം ക്ഷമിച്ചു. തന്റെ പുത്രനെ അയച്ച് പിതാവ് ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ചു... പക്ഷെ മനുഷ്യൻ എന്നിട്ടും ദൈവസ്നേഹം തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ല. അവരവനെ പാപിയെന്ന് മുദ്രകുത്തി കുരിശിൽ തറച്ചു. അവിടെയും പിതാവ് ക്ഷമിച്ചു.

ഇന്ന് ഞാനും നിങ്ങളും പാപം ചെയ്ത് ദൈവത്തിൽ നിന്നകന്ന് പോകു േമ്പാളും ദൈവം ക്ഷമിക്കുന്നു. കാരണം ദൈവത്തിനതേ സാധിക്കു. നഷ്ടപ്പെട്ടതിനെ വീണ്ടെടുക്കുവാനാണല്ലോ ദൈവപുത്രൻ അവതരിച്ചത്. നഷ്ട്ടപ്പെട്ടതിനെ വീണ്ടെടുക്കുവാൻ ദൈവമൊരുക്കിയിരിക്കുന്ന കരുണയുടെ സിംഹാസനമാണ് കുമ്പസാരക്കൂട്. ധൂർത്തപുത്രന്റെയും പുത്രിമാരുടെയും തിരിച്ചുവരവും കാത്ത് ദൈവം ഇന്നും കുമ്പസാരക്കൂട്ടിൽ കാത്തിരിക്കുന്നു. ചിലരതിനെ അവഹേളിക്കുന്നു. ചിലരത് ചാരിയിരിക്കാനുള്ള ഇരിപ്പിടമ ാക്കുന്നു. മറ്റുചിലർ എനിക്ക് വേണ്ടിയല്ല ഈ കുമ്പസാരക്കുടും കുമ്പസാരവുമെന്ന രീതിയിൽ തലയുയർത്തി നടക്കുന്നു.

ധൂർത്തപുത്രന്റെ ഉപമ സ്നേഹം ധൂർത്തടിക്കുന്ന പിതാവിനെയും നമ്മുക്ക് കാണിച്ച് തരുന്നുണ്ട്. ഈ സ്നേഹത്തെ കണ്ടില്ലയെന്ന് നടിച്ച് നടക്കുന്ന ആരും പിതാവിന്റെ സ്നേഹം അനുഭവിക്കില്ല. തിരിച്ചറിവുകൾ നമ്മെ നന്മയിലേക്ക് നയിക്കുന്നു. ധൂർത്തപുത്രനിൽ നാം കാണുന്ന നന്മയും ഇതുതന്നെ. അവന് തിരിച്ചറിവുണ്ടായി... തന്റെ തെറ്റുക ളെക്കുറിച്ച്... തന്റെ പിതാവിൽ നിന്നകത് അവനെ എന്തുമാത്രം നശിപ്പിച്ചുവെന്ന് അവൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. പിന്നീയ വന് തിരിഞ്ഞ ുനോക്കേണ്ടിവന്നില്ല. അനുഭവ വും തിരിച്ചറിവും അവനെ നയിച്ച ത് പിതാവിന്റെ പക്കലേക്ക ്.

1. യഥാർത്ത സ്നേഹമാണെങ്കിൽ അത് നഷ്ട്ടപ്പെടുമ്പോൾ പിതാവിനും പുത്രനും വേദനിച്ചതുപോലെ നമ്മുക്കും വേദനിക്കും.
2. അറിവില്ലായ്മകൾ നമ്മെ നാശത്തിലേക്ക് നയിച്ചേക്കാം പക്ഷെ തിരിച്ചുവരുവാൻ അവസരമുണ്ടെന്ന് തിരിച്ചറിയ ുക .
3. കരുണയോടെ കാത്തിരിക്കുന്ന പിതാവിനെയാണ് കുമ്പസാരക്കൂട്ടിൽ നാം കണ്ടുമുട്ടുക. ആ പിതാവിന്റെ സ്നേഹം കണ്ടില്ലെന്ന് നടിക്കരുത്.
4.തിരിച്ചറിവുകൾ നമ്മെ നന്മയിലേക്ക് നയിക്കണം.

ഫാ. ജോസഫ് കോയിക്കൽ